

Bjerring: Med den største Interesse paahørte jeg for nogle Dage siden de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Rode og fra det ærede Medlem Hr. Pürschel angaaende Konjunkturtillægget til Statens Tjenestemænd. De dannede en storartet Modsætning til de Udtalelser, der er fremkommet fra en Del af Venstres Rigsdagsmænd saavel her i Salen som ude omkring i Landet. Nu vil det blive interessant at se, om det konservative Folkeparti kan modstaa det stærke Tryk, som det sikkert vil blive Genstand for fra sine allieredes Side til venstre. Sidste Aar gik det ikke saa godt med dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Parkov, der den Gang var Ordfører for det konservative Folkeparti, udtalte en meget stærk Anerkendelse af den højtærede Statsminister, fordi han var saa velvillig ikke at tage hele Konjunkturtillægget til Tjenestemændene bort. Og sidste Gang, der blev taget noget bort fra dette, skete det uden nogen som helst forudgaaende Forhandling med Tjenestemændene eller deres Organisationer. Socialdemokratiet her i Salen foreslog ved denne Lejlighed, at man begrænsede Nedgangen fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{5}$, men det fandt ikke Øre hos den høje Rigsdag. Jeg vil haabe, at de Ord, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Pürschels Side, nu maa betegne en Kursændring hos det konservative Folkeparti paa dette Omraade. Det er ganske afgjort, at Afgørelsen i dette Øjeblik er hos det konservative Folkeparti, og jeg vil haabe, at dette vil vise sig saa standhaftigt at modstaa alle Angreb paa Konjunkturtillægget til Statens Tjenestemænd.

Naar Spørgsmaalet om de to sidste Finanssaars bedrøvelige Resultat drøftes her i Rigsdagen, er man altid fra Venstres Side enig om at give den forrige Regering Skyld for den Misère, hvori den nuværende Regering befinder sig. Ogsaa naar man taler om Statsvirksomhedernes Udbytte, ynder man at give den forrige Regering Skylden for de minimale Resultater, som den nuværende Regering har at opvise; og naar Venstremænd taler om Statsvirksomhederne, nævner man altid med en vis Selvfølelse og Stolthed, at der er indført Besparelser paa henvend 86 Mill. Kr., og man søger at give de nedsatte Sparekommissioner hele Æren for dette Resultat. Det forekommer mig, at dette ikke er helt rigtigt, og jeg skal tillade mig ved nogle Tal nærmere at belyse, at Sparekommissionerne ikke har hele Æren for disse Besparelser. Dyrtidstillægget falder jo automatisk i Forhold til Prisniveauet og er faldet med 31 Mill. Kr.

Konjunkturtillægget faldt sidste Aar med $\frac{1}{3}$ eller med ca. 16 Mill. Kr., og Kørepengene, Natpengene og andre særlige Ydelser til Tjenestemændene faldt med 14 Mill. Kr. Tilbage bliver der saa ca. 25 Mill. Kr., som er Besparelser rundt omkring paa de forskellige Budgetter for Statsvirksomheder.

Men denne Besparelse skyldes ikke alene de nye Tjenestetidsregler; den skyldes i meget stor Udstrækning, at Arbejdet ved de forskellige Statsvirksomheder er blevet betydeligt mindre, end det var i de to sidste Aar under den forrige Regering, da Trafikken var oppe paa sit højeste. Desuden har Besparelserne fundet Sted ved Indskrænkninger i de Ydelser, som de forskellige Statsvirksomheder yder Publikum. Jeg skal saaledes nævne, at Søndagsombæringen er afskaffet, ligesom der er sket betydelige Indskrænkninger i Postombæringernes Antal, Udleveringen af Pengebreve, Postanvisninger o. s. v.; Aabningstiderne paa Telegrafstationerne er ogsaa indskrænket betydeligt paa Helligdagene o. s. v. Jeg skal ikke nægte, at der er indført adskillige hensigtsmæssige Besparelser ved de forskellige Statsvirksomheder, det vilde være urigtigt at nægte dette, og det har heller ikke været min Hensigt. Men naar adskillige ærede Medlemmer af dette høje Ting, bl. a. de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Pinholt, og sidst den højtærede Landbrugsminister har fremsat en meget stærk Kritik over Statsvirksomhederne og hovedsagelig har givet 8 Timers Dagen Skylden for Forøgelsen af Personalet, vil jeg sige, at dette er ganske urigtigt. De ærede Medlemmer benytter som Udgangspunkt for deres Kritik Statistiske Efterretninger for November 1921, og paa Grundlag af disse opgøres Antallet af Tjenestemænd til 42 600, og saa skrives der, at det er en Forøgelse i de to sidste Aar paa 20 pCt. af Tjenestemændenes Antal, men man opgiver ikke nogen som helst Grund til denne store Forøgelse. Ærede Medlemmer, paa hvem den 8 Timers Arbejdsdag virker som en rød Klud paa en Tyr, giver straks 8 Timers Dagen og Tjenestetidsreglerne Skylden, men deri tager de fejl. Der fandtes ogsaa under den radikale Regering Tjenestetidsregler med 8—9—10 Timers Tjenestetidsnorm, efter som Arbejdet var mere eller mindre effektivt.

Det er derfor ganske hen i Vejret, naar man vil give det Udseende af, at det er den doktrinaire Gennemførelse af 8 Timers Dagen, der har været Skyld i den store Forøgelse af Tjenestemændenes Antal. Det